№ 229. ოთხშაბათი, 18 ივნისი. 1896—1897 ოთხშაბათი, 18 ივნისი. № 229.

რედაქცია:
ცვილისი, ერევნისინის ქუჩა, № 13.
ზელის მომწერი გაზეთის დასაკუთად პიშპოლიერ რედაქციის ცილის 10 საათიდან 3 საათამდე და საღამის 6—7 საათამდე და „წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ წიგნის მაღაზიაში.
ხელნაწერად წერილები არ ბრუნდება.
პირისპირ მოლაპარაკება რედაქტორთან შეიძლება ყოველდღე.
ტელეფონი № 363.

ცნობის ფურცელი

ყოველ-დღიური საბალო გამოცემა

გაზეთის ფასი
ერთის წლით 6 მან., ნახევარის წლით 4 მან.
ათის ნომერი 3 კაპეიკი
ფასი განცხადებისა
პეტიტისებური სტრიქონი პირველ გვერდზე 10 კაპ., მეოთხეზე 5 კაპ.
—
Тифлисъ, Фрейлинская № 13. Редакція „Цнобисъ Пурцели“.
Телефонъ № 363.

ბელისციხე-ბორჯომის ს.-ფ. რკინიგზა

პირველ ივნისიდგან გაზეთი

წლის დამლევამდე „ცნობის ფურცლის“ კალენდრით

ღირს ოთხი |4| მანათი.

„ალმოსავლეთის მაღაზია“

ძმათა მერგველაძეთა

ლორის-მელიქოვის ქუჩა, ზემანოვის სახლი, სემინარიის პირდაპირ.

ახლად მოვიდა ნაირ-ნაირი

ჩასუნჩა და ფანჩა

იაპონიის ბრძენმეცნიერმა, ქალთული დარიები, შალულობა და სხვა ნივთები.

მაღაზიას აქვს საკუთარი მსტერვალო ჩვენებური ტანისამოსისა.

(15—8)

მალე გამოვა

რუსულ-ქართულ სრულ ლექსიკონად.

მოხსენებულს ლექსიკონში ჩვენ შეეიტანთ ყოველ სიტყვას, რომელიც ამ ორ ენაში ხმარობენ. ამ ლექსიკონის ავტორი ამ საქმეში ბევრ წელიწადს ჩაუფლავდა და ამ ნაშრომში ბევრი ისეთი სიტყვა და გამოთქმა მოიპოვება, რომელიც ამ ორ ენაში ხმარობენ, მაგრამ ლექსიკონებში არ არის ჩაწერილი. ამ ნაშრომში ბევრი ისეთი სიტყვა და გამოთქმა მოიპოვება, რომელიც ამ ორ ენაში ხმარობენ, მაგრამ ლექსიკონებში არ არის ჩაწერილი.

რაბეი აქეს შესცავლის ფორმა ქვეითი ჯარის კაცთა ტანისმოსისა და იარაღისა.

⁂ **მამის მოწამეთა.** სოფ. ყვარელის (თელავის მაზრა) მცხოვრებმა თავ. გიორგი პეტრეს-ძემ თავ. გიორგი მელქისედეკის ძემ პეტრეს-ძემ მოწამეთა განუზომელის, რაიმე საწამებო ნაღრეკი და მოერთმევი მამისათვის, მაგრამ, ბედზე, შეეძინეთი ეგ და ალარ დაღლეთ ჩი. დამნაშავე შეუპყრიათ და თვალით საპყრობილეში დაუმწყვდევიათ. თ. თ. ჯ. პეტრეს-ძე 1894 წელსაც იყო გასამართლებული და ციხეში ოცდა ხელების სიფათვალის მოყვლის გამო.

⁂ **ტფილისის II გიმნაზიაში ვაკანსიები.** ტფილისის II გიმნაზიაში 24 ივნისიდამ კლასი დაიხსნება და ერთმანეც გარეშენი მოსულები დაიერთა გიმნაზიის ეკლესიაში. კურსი დათვლებულია ექვსი წლებისა—13, ქართველები — 8, პოლონელი—2 სომეხი—1, ებრაელი—1, ებრაელი—1, და ჩეხი—1. ამ ქართველების გვარები: ჯავახიშვილი გიორგი, მაჭარაშვილი პეტრე, თუმანიშვილი ალექსანდრე, ჭოლოყაშვილი ალექსანდრე და ოქუაბიძე მიხეილი. ყველა ამ გვარდებთაგან ოქროს მედალი მარტო ერთმა მიიღო—ალექსანდრე თუმანიშვილმა. საქონეფოსტატო ქალაქის მთავრობა გზის ქანისტეროსა სამშობლო ქალაქსა და სოფლებში ფოსტის ურთიერთობის შესახებ. აგრეთვე სკოლა და „სიმღერათა ტაძარ“—საქართველო გიმნაზიიდან მსახურებელთა-გასამეგობრებელი ბნელით მოცულის გონებისა. იმერიას, როდესაც შორს ქ. ოლესანი, სადაც ოროთხე ღირები ქართველი სტუდენტი იმყოფები და რამდენიმე უმაღლესი ქართველი მეუფები, აქეთ თავიანთის სამშობლო ენაზე და უმაღლესულთბილისაც დაიწყეს ინსტრუქციებისა, ბნისიდეების სასურველ წერთოლა და არა წერთოლა, გასუფრე ველად წოდება-სარწყვნელობისა—ხშირად საქონლის წესისეულის უნდა მოგვაბოდეს დასიმეტყველო შეძლება, ან კეთილ-სიმეტყო თავდები; ე) როცა დებს შეძლება ნებას მისცეს, გაჰხსნის სილნიდა მაზრაში თავის განწყობილებს, იყოლიებს აკუტებს, გაჰართოვა სპეციალ ქართხანა-სახელოსნოებს, სამკალ-ნელებ მახასიათებს საქონაო პიეროებს, ოთხქონი წისქვილებს, აიღებს ოჯახიან თან ოჯახიან ვაქონიანი (ტოკარგათ) სახელმწიფო სახოგადოო და კერძო საქმეებს; ვ) ყოველ-წლიის ბოლოს დებმა მთელი ალეპ-მიტკებისა წვინანი მოგება გაბაზილდეა სამ-ნაწილ: 60%-ტი მიეცემათ წევრებს დივიდენდათ თავიანთი პაის ფულის რაოდენობის მიხედვით, 20%-ტი ავიმიტები ძირის თანაბას და 20%-ც გაიღებენ სახოგადო-საქმეთ მოქმედ საქმისათვის, ე. ი. ამ ყოველ-წლიურ 20%-იდან დაიჩინება საყოველთაოდ სასოფლო სკოლა, სამკითხველო, ბანარა, სადგებმოყოლ, ავადმყოფ-ნა, გულ-ჯანისა საკარაკში და ვა-სახოთხი საღსინაები თან სხვა ამგვარი დებულებულებანი, რომელნიც ეკ ხალხს წინ-წასწეულებ განვეს ქონებით და ზნეობითაც—ყველ მაოგანის გასწორებულობით—ეკ ხალხის მიხეიის სპეციალური სახელოსნო სასწავლებელში სწავლა დაამთავრა სულ 16 მოწაფემ. ამათში 10 ქართველია 3 რუსი და 3 სომეხი. მოგვიყვეს ქართველთა გვარები: ბ. ბერტიანი, ბ. გოგლიძე, მ. ფრანგიშვილი, ე. ხელაშვილი, ლ. ბარტიანელი, ი. ცაცტაძე, ი. ცილაკლანიძე, იოსებ წილოსანიძე, და ვ. წიფურიძე.

⁂ **ქუთაისის. ახალი დანიშნა.** აქაური სათავად-აზნაურო სკოლის ინსპექტორი ბ-ნი სვიმონ ლოლაშვილი დანიშნულია ამ სასწავლებლის დამფუძნებელთა კრების მდივნად.

⁂ **ტფილისის II გიმნაზიაში კურს-დამთავრებული ქორწილები.** წელს ტფილისის II გიმნაზიაში 24 ივნისიდამ კლასი დაიხსნება და ერთმანეც გარეშენი მოსულები დაიერთა გიმნაზიის ეკლესიაში. კურსი დათვლებულია ექვსი წლებისა—13, ქართველები — 8, პოლონელი—2 სომეხი—1, ებრაელი—1, ებრაელი—1, და ჩეხი—1. ამ ქართველების გვარები: ჯავახიშვილი გიორგი, მაჭარაშვილი პეტრე, თუმანიშვილი ალექსანდრე, ჭოლოყაშვილი ალექსანდრე და ოქუაბიძე მიხეილი. ყველა ამ გვარდებთაგან ოქროს მედალი მარტო ერთმა მიიღო—ალექსანდრე თუმანიშვილმა. საქონეფოსტატო ქალაქის მთავრობა გზის ქანისტეროსა სამშობლო ქალაქსა და სოფლებში ფოსტის ურთიერთობის შესახებ. აგრეთვე სკოლა და „სიმღერათა ტაძარ“—საქართველო გიმნაზიიდან მსახურებელთა-გასამეგობრებელი ბნელით მოცულის გონებისა. იმერიას, როდესაც შორს ქ. ოლესანი, სადაც ოროთხე ღირები ქართველი სტუდენტი იმყოფები და რამდენიმე უმაღლესი ქართველი მეუფები, აქეთ თავიანთის სამშობლო ენაზე და უმაღლესულთბილისაც დაიწყეს ინსტრუქციებისა, ბნისიდეების სასურველ წერთოლა და არა წერთოლა, გასუფრე ველად წოდება-სარწყვნელობისა—ხშირად საქონლის წესისეულის უნდა მოგვაბოდეს დასიმეტყველო შეძლება, ან კეთილ-სიმეტყო თავდები; ე) როცა დებს შეძლება ნებას მისცეს, გაჰხსნის სილნიდა მაზრაში თავის განწყობილებს, იყოლიებს აკუტებს, გაჰართოვა სპეციალ ქართხანა-სახელოსნოებს, სამკალ-ნელებ მახასიათებს საქონაო პიეროებს, ოთხქონი წისქვილებს, აიღებს ოჯახიან თან ოჯახიან ვაქონიანი (ტოკარგათ) სახელმწიფო სახოგადოო და კერძო საქმეებს; ვ) ყოველ-წლიის ბოლოს დებმა მთელი ალეპ-მიტკებისა წვინანი მოგება გაბაზილდეა სამ-ნაწილ: 60%-ტი მიეცემათ წევრებს დივიდენდათ თავიანთი პაის ფულის რაოდენობის მიხედვით, 20%-ტი ავიმიტები ძირის თანაბას და 20%-ც გაიღებენ სახოგადო-საქმეთ მოქმედ საქმისათვის, ე. ი. ამ ყოველ-წლიურ 20%-იდან დაიჩინება საყოველთაოდ სასოფლო სკოლა, სამკითხველო, ბანარა, სადგებმოყოლ, ავადმყოფ-ნა, გულ-ჯანისა საკარაკში და ვა-სახოთხი საღსინაები თან სხვა ამგვარი დებულებულებანი, რომელნიც ეკ ხალხს წინ-წასწეულებ განვეს ქონებით და ზნეობითაც—ყველ მაოგანის გასწორებულობით—ეკ ხალხის

ქ. ბორჯომი. ბორჯომის ტყის ოფისიდან ცნობილ ვახდენთ, რომ ამ ოფისის ტერიტორიაზე ამ ზაფხულს ბორჯომის ტყის

97 წ. იანვრის 1-ლის ამხანაგო-
ს წევრებს მიეცათ მოტანილი ქვა
—400,335 ც. 29 კ., ნაყიდ ქვა-
გასული—20,199 ც. 24 კ., ხე-
ენ ფული 2 საკრედიტო ბარათ
—600 მ., ძვ. ფორტიფიციის ად
ნებული—12,916 მ. 9 კ., საერ-
ერთო ბ. საკრედიტო ბანკის 640
. 60 კ., კინტოების ხარჯებში—
,410 მ. 99 კ., ვეფხვეულობა კინ-
არისთვის—2,284 მ. 4 კ., ჯამი
ნები კომპიტეტის და მოსამსახურე
ებს—15,488 მ. 75 კ., ჯერჯერო
ს გადმოტანაში დაბარებული—
954 მან. 58 კ., გასტუმრებული
ის 1/4 და 1/4 კაპ.; წევრების და
ნებული—3,517 მ. 3 კ., გავა-
ებული ყოფილა ამხანაგობაზედ—
,289 მ. 12 კ., ფულის გაგზავნა-
ნი სახლვარგარეთიდან—12,087
. 3 კაპ., მარაგნების გადასატანი
ანის გზით ფოთამდინ—663,075
. 94 კ., წყალ-დიდობის და ზა-
ის ვაჭრობის დაკარგებული გემები—
000 მ., ეერიოს ხარჯები გაფი-
ლების შესახებ—3,583 მ. 76 კ.,
ში დარჩა ნაღდი ფული—49 მ.
კ., შეკვ ჯამი სულ—1,156,381
. 81 კ.

ამ ანგარიშების მოხსენებაზე,
ი მხედრობა ასტყვა კრებაზე,
ის თავმჯდომარეს შეეკითხნენ:
ო თავმჯდომარეც ამხანაგობის გა-
ობისა, და ანგარიშებზედ ხელი
ენ ამ ანგარიშებზედ ხელი
ო არ გვაქვს მოწერილი, მაგრამ
ებს თუ ხელს, ეხლავე მოვაწერო
ხ!“ რამოდენიმე შენიშნება მისცა
ეთმა თავმჯდომარემ სამსოფ
ელ წევრ არჩევებზედ ამო-
ისა და დამტკიცება გამეხრიკა ად-
ნებები, მაგრამ ეს ჩემთვის შეეძ-
ებელი შეიქნა, რადგანაც ეს ად-
იაური ენა არ ვიცი და ამ ანგა-

ითონვე აღმოარჩიეს თავის შორის
ვმჯდომარედ.
§ 15. დებში მოტრიალე თავჯდო-
ამრად ეს გამყეთის წევრი თან-
ად წევრთა უფლებებისაში, მიეცემათ
ნგარიში მათის შრომა-მოკვდინეო-
ის შესახებ. შრომის დაყვანილ
ეცემით გასაბრკვევი ინვენთის წე-
ითაც.

§ 16. დებს გამყრობის მოვალეო-
ა: ა) მოიტანონ და გამოიწეროს
ედნე, ნიშით და კომისიით ხელ-
ა ხელი აგდილებიდან ყოველ-გვარი
ასასყიდი საქონელი და კერძო კა-
ენისაგან ივალოს ფული აღებ-
ქმის გასაძლიერებლად; ბ) ისხ
ბიტელებით, თუ დებს ხანდა-
ში თანქები მოგება ემარება,
ბის და კვლად დებინოს მახან-
ა; ბ) ნაღდ ფულის ხარჯებ-
ის, ეს იგი უკვლა საქონელს ფა-
ოსთან; ჩ

და მით აკლდებს მრავალ-გვარს ნივთს ადამიანის საჭიროებისაჭი. თუ-კი საშუალებას მისცემს ხელისანს 3—4 წ პარაგრაფს წესდებისა, როგორათაც სოფლის მეჭაბუნეებელთ, ამ წესით ეთ რომ ქალაქების მეშა ხელოსანთაც ისარგებლონ, მაშინ ყოველს ხელ-საკეთებს მწარმოებელს გადულეთლება თავისი ნაწარმოების სამარკეთოდ ფასად გაყიდვა და აღვილად შეუძლიან გახდეს წყარო ეხმარებისა. რასაკვირველია, ის გარემოებაც ყველასათვის ცხადია, რომ, რამდენიც წყარო ამხარებისა მრავალი იქნება, იმდენი ძალა და ხმაც დიდი აქეს ამხარებას. ისიც უნდა იგულისხმოთან ამხარებას მწაროელ-ებმა, რომ თუ მარტო სოფლის მწარმოებელს მიაქცია ყურადღება და ქალაქების მწარმოებელთ ეკ ზეგას შეუძლიან, ამით ის გამოვა, რომ ერთს მას ეხმარება და მეორესკენ არა, ერთს ხელს უმართავ და მეორეკი ვიწუხებთ. ეს დავიწუხთ ჩვენებურს ანდაზას, „ხელი ხელსა ბანსა და ორივე კი პირსაო“ ასე, რომ სოფელი უკმაყოფილო არ ეყოფა და ქალაქი უსოფლოო, სოფლის მწარმოებელი არის საჭირო კოპერატიო გამოშვენი და ქალაქის მწარმოებელი-ეკ გამუფთავებელ-გამლამაზებელი არის. ყოველს კოპერატს საქმისას, ისინი აყვანენ; იმას, რაც ჩვენთან მოეტრიბებელია გასაკეთებლად დაჭერ ეკ ეკ ეკ